

Nr 48.

Av herrar **Lundberg** i Uppsala och **Hansson** i Skediga, i anledning av *Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen framställda förslag om anslag för bidrag till Sveriges utsädesförening.*

Herr Sivert Andersson anställdes vid Sveriges utsädesförenings filial i Ultuna i juni 1921 mot en avlönning av tvåhundra (200:—) kronor per månad jämte fri bostad med vedbrand och lyse. Då Andersson ingick äkten-skap år 1926, bortföll den tidigare förmånen av fri bostad, men lönen blev oförändrad. 1928 höjdes lönen till 220 kronor. I augusti 1937 höjdes lönen till 240 kronor. Under de senaste åren har viss dyrtidskompensation erhållits, varför lönen för närvarande uppgår till tvåhundra-nittiosju (297) kronor.

Om man räknar med att förmånen av fri bostad med bränsle och lyse, som Andersson erhöll de första 5 åren av sin anställning, uppgick till 40 kronor per månad, fick Andersson vidkännas en löneminskning under åren 1926—1927 av 40 kronor per månad. Under åren 1928—1937 uppgick nämnda löneminskning till 20 kronor per månad. Alltså fick Andersson under åren 1926—1937 vidkännas en total löneförlust av tretusen-ett-hundra (3 100:—) kronor. Först år 1937 erhöll han 240 kronor per månad, eller samma reella löneförmån som när han anställdes.

Vid av Andersson gjord framställning om löneförhöjning senast i april 1943 framhöll utsädesföreningen i Svalöv, att begynnelselönen hos föreningen för platser likställda med den Andersson innehar är 165 kronor per månad, varpå följa »fyra ålderstillägg å 10 kr. efter resp. 3, 6, 9 och 12 års tjänstgöring samt fast kristillägg och indextillägg (f. n. 20,7 % av lönen)».

Då Andersson anställdes med en begynnelselön av 200 kronor per månad jämte fri bostad, kan ej den av utsädesföreningen framlagda löneskalan tagas som jämförelse med de villkor, under vilka Andersson anställdes.

Av de vitsord, som Andersson erhållit i olika sammanhang av föreståndaren för ultunafilialen, professor R. Torssell, må anföras följande: »Genom misstag, vilka av den ovane lätt begås, då det här rör sig om tusentals par-celler, kunna oersättliga förluster både i fråga om resultat och material göras.

Det är därför nu praktiskt omöjligt att skaffa kompetent ersättare för Andersson.» »Det är mig ett nöje att vitsorda, att Andersson härvidlag uppfyllt de fordringar, som ställts på honom, i det han i arbetet ådagalagt en synnerligen framstående säkerhet. Då han dessutom med flit och intresse ägnat sig åt sin uppgift samt iakttagit ett i allo hedrande uppförande, betraktar jag honom som en värdefull arbetskraft, förtjänt av de bästa rekommendationer.»

Sålunda har Andersson under de 22 år han varit anställd hos Sveriges utsädesförenings filial i Ultuna erhållit de allra bästa vitsord. Med tanke på hans långa och väl vitsordade tjänstgöring är det väl motiverat, att hans nuvarande löneförmåner höjas med ett skäligt belopp.

Detta bör vara så mycket lättare som i Kungl. Maj:ts proposition nr 1: IX punkt 87 vid årets riksdag statsbidraget till Sveriges utsädesförening höjts med 17 000 kronor för att användas till vissa tillfälliga löneförbättringar.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen i samband med beviljandet av anslaget för bidrag till Sveriges utsädesförening ville uttala sig till förmån för att den vid Sveriges utsädesförenings filial i Ultuna anställde arbetsförmannen S. Andersson måtte tillerkännas en skälig löneförhöjning.

Stockholm den 15 januari 1944.

John Lundberg
i Uppsala.

K. E. Hansson,
Skediga.